

«Τύσος Πίνου τῶν πιστῶν ἐν λόγῳ, ἐν ἀναστρόφῃ, ἐν αἰσῶ, ἐν πνεύματι, ἐν πίστει, ἐν ἀλθείᾳ.» (Α΄ Τιμ. Δ΄ 12)

Μία ἄγνωστη Ἁγία

Ἡ παρθενομάρτυς τοῦ Χριστοῦ Ἁγία Ἑλένη καταγόταν ἀπό τήν ὠραία Σινώπη, στήν ἀρχαιότερη πόλη τοῦ Πόντου.

Ἦταν κόρη τῆς εὐσεβοῦς οἰκογενείας Μπεκιάρη καί ἔζησε τόν 18^ο αἰώνα.

Οἱ γονεῖς της τήν ἀνέθρεψαν μέ φόβο Θεοῦ. Μέσα στήν καθαρή καρδιά της ἐφύτευσαν τήν θερμή ἀγάπη πρὸς τόν Ἰησοῦ Χριστό.

Στήν ἀνατροφή της ἐπέδρασε ἰδιαίτερα ὁ θεῖος της, ἀδελφός τοῦ πατέρα της, ὁ ὁποῖος ἐδίδασκε τότε σέ Ἑλληνικό κρυφὸ Σχολεῖο τῆς Σινώπης.

Ἦταν ὠραιότατη στό σῶμα, ἡ δέ ἀγνότητά της προσέδιδε ἰδιαίτερη χάρη στό πρόσωπό της, τό ὁποῖο ἔλαμπε ἀπό τήν χάρι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Διακρινόταν γιά τήν ὑπακοή στους γονεῖς της καί τόν θερμό ἔρωτα τῆς ψυχῆς της πρὸς τόν Νυμφίο Χριστό καί Σωτήρα μας.

Ἦταν 15 ἐτῶν, ὅταν μία ἡμέρα ἡ μητέρα της τήν ἔστειλε νά ἀγοράσει νήματα γιά τό κέντημα ἀπό τό κατάστημα τοῦ Κρυωνᾶ. Στό δρόμο ὑπῆρχε τό σπίτι τοῦ Οὐκούζογλου πασᾶ, Διοικητοῦ τῆς Σινώπης. Τήν ὥρα πού περνοῦσε ἡ Ἑλένη ὁ πασάς τήν εἶδε ἀπό τό παράθυρο. Ἡ ὠραιότητά της τράβηξε τήν ἀκόλαστη ψυχὴ του καί σκέφθηκε νά τήν μολύνει.

Ὁ πασάς διέταξε τότε καί τήν ἔφεραν μπροστά του. Ἀφοῦ ἔμαθε ποιά ἦταν, προσπάθησε δύο καί τρεῖς φορές νά τήν μιάνει, διαπράττοντας τὴ σαρκική πράξη, ἀλλά μία ἀόρατη δύναμη τὸν ἀπομάκρυνε!...

Ἐνα ἀόρατο τεῖχος προστάτευε τήν κόρη. Ἦταν τό τεῖχος τῆς προσευχῆς. Ἡ Ἑλένη καθ' ὅλη τήν διάρκεια ἐκείνης τῆς δοκιμασίας προσευχόταν νοερά, λέγοντας συνεχῶς τὸν Ἑξάψαλμο.

Ὁ Ἀγαρηνός δέν ἀπελπίστηκε... Διέταξε τοὺς στρατιῶτες νά τήν κρατήσουν στό σπίτι του. Ἦλπιζε ὅτι ἀργότερα θά κατόρθωνε νά πετύχει τὸν βδελυρὸ σκοπὸ του...

Κατὰ τήν διάρκεια τῆς κρατήσεώς της ἡ ἀγνή κόρη κατόρθωσε, μέ τήν βοήθεια τοῦ Θεοῦ, νά ξεφύγει ἀπὸ τήν προσοχὴ τῶν στρατιωτῶν καί νά ἐπιστρέψει στους ἀνήσυχους γονεῖς της, στους ὁποῖους καί διηγήθηκε ὅσα συνέβησαν.

Σέ λίγο, ὁ Πασάς ἀντελήφθη τήν ἀπόδρασή της, ἔγινε ἔξω φρενῶν καί ἀπειλοῦσε τοὺς πάντας καί τὰ πάντα!...

Κάλεσε τὴ Δημογεροντία τῆς Σινώπης καί ζήτησε νά τοῦ φέρουν τήν Ἑλένη, γιατί διαφορετικὰ θά ἐπακολουθοῦσε γενική σφαγὴ τῶν Ἑλλήνων τῆς Σινώπης.

Ἡ Δημογεροντία τότε συνῆλθε σέ σύσκεψη στό Ἑλληνικὸ Σχολεῖο τῆς Σινώπης.

Κάλεσαν τόν πατέρα τῆς Ἑλένης καί τοῦ ζήτησαν νά παραδώσει στόν πασᾶ τήν κόρη του, γιά τό συμφέρον τοῦ συνόλου.

Ὁ πατέρας της ξέσπασε σέ λυγμούς, ἀλλά τελικά ὑποτάχθηκε, καί δέχθηκε νά θυσιασθεῖ ἡ θυγατέρα του, προκειμένου νά ἀποφευχθεῖ ἡ γενική σφαγή.

Μετέβη στό σπίτι του καί ἀφοῦ καταλλήλως ἐνίσχυσε τήν Ἑλένη, παρέλαβε αὐτήν καί πνίγοντας τόν πατρικό του πόνο, τήν παρέδωσε στόν πασᾶ, γιά νά προσφέρει τόν ἑαυτό της, ὄχι βεβαίως στίς ἀσελγεῖς ὀρέξεις τοῦ ἀγαρηνοῦ, ἀλλά ὡς θυμίαμα εὐῶδες στόν Νυμφίο της Χριστό.

Ὁ βδελυρός Οὐκούζογλου πασᾶς ἐδέχθη μέ ἀνείπωτη χαρά τήν ὠραιότατη Ἑλένη, μέ τήν ἐλπίδα ὅτι θά κορέσει πλέον τίς ἀσελγεῖς ὀρέξεις του. Ἔτσι, προσπάθησε πάλι πολλές φορές νά ικανοποιήσει τό σαρκικό πάθος του καί νά μιάνει αὐτήν, ἀλλά πάλι ἡ ἴδια ἔκπληξη: Ἐνα ἀόρατο τεῖχος γύρω ἀπό τήν κόρη ἐμπόδιζε τόν πασᾶ, ἐνῶ μία ἀόρατη δύναμη ἀπωθοῦσε αὐτόν.

Ἡ ἀγία κόρη προσευχόταν θερμά, ἔλεγε μυστικά τόν Ἐξάψαλμο, τόν ὁποῖο γνώριζε ἀπό τόν θεῖο της...

Τήν ἐπομένη ἡμέρα ἐπεχείρησε πάλι ὁ πασᾶς νά ἐπιτύχει τόν βδελυρό σκοπό του, ἀλλά καί πάλι ἀντιμετώπισε τό ἴδιο παράδοξο ἐμπόδιο. Ἐκνευρισμένος καί ὀργισμένος, διέταξε νά τήν κλείσουν στίς φοβερές ὑγρές φυλακές τῆς Σινώπης.

Ἡ καρδιά τοῦ κακοπροαίρετου Πασᾶ σκλήραινε συνεχῶς. Τά μάτια του δέν ἔβλεπαν τό ζωντανό θαῦμα, ἡ ἀκάθαρτη ψυχή του δέν συνερχόταν, ἀλλά ἀντιθέτως, κυριευμένος ἀπό τήν σατανική ἐνέργεια, ἤθελε ὁπωσδήποτε νά μολύνει τήν ἀγία παρθένο.

Ἔτσι, τήν ἄλλη ἡμέρα μετέβη στήν φυλακή ἀποφασισμένος νά ἐπιτύχει ἐπί τέλους τήν ικανοποίηση τοῦ πάθους του.

Ἀλλά καί πάλι τό ἀόρατο τεῖχος!... Καί πάλι ἡ Θεία Χάρις τόν ἀπωθοῦσε!...

Ἵπερβολικά ὀργισμένος, ὁ πασᾶς διατάσσει νά βασανίσουν τήν Ἑλένη καί νά τήν θανατώσουν, πράγμα τό ὁποῖο καί ἔγινε. Τό ἱερό Λεῖψανό της τό τοποθέτησαν κατόπιν μέσα σέ ἕνα σάκο καί τό ἔριξαν στήν θάλασσα. Αὐτό ὅμως, τό μαρτυρικό σκῆνος, ἀντί νά βυθισθεῖ, ἐπέπλεε, ἐνῶ οὐράνιο φῶς κατέβαινε ἀπό τόν οὐρανό καί τό ἐφώτιζε.

Οἱ Τοῦρκοι τά ἔχασαν, τρόμαξαν καί ἄρχισαν νά φωνάζουν. «Ἡ γκιαούρισσα καίγεται!.. Ἡ γκιαούρισσα καίγεται!...».

Τό σεπτό Λεῖψανο συνέχισε νά ἐπιπλέει, ὥσπου ἔφθασε στήν τοποθεσία Γάει, ὅπου λόγω τοῦ μεγάλου βάθους τῆς θαλάσσης τά νερά εἶναι μαῦρα. Ἐκεῖ πλέον βυθίστηκε...

Μετά ἀπό μερικές ἡμέρες, ἕνα ἐλληνικό πλοῖο ἀγκυροβόλησε στήν τοποθεσία Γάει. Τό τρίτο βράδυ, ὁ φύλακας τοῦ πλοίου παρατήρησε ὅτι ἀπό τόν πυθμένα τῆς θαλάσσης ἐξερχόταν φῶς. Νόμισε ὅτι στόν πυθμένα τῆς θάλασσας ὑπῆρχε μεγάλος θησαυρός ἀπό χρυσό.

Ἀμέσως, εἰδοποίησε τόν πλοίαρχο γιά νά ἀνελκύσουν μέ δύτες τόν θησαυρό, τελικά ὅμως ἀντί χρυσοῦ ἀνείλκυσαν τόν σάκο μέ τό τίμιο Λεῖψανο της Ἀγίας Παρθενομάρτυρος Ἑλένης.

Στόν πολύτιμο σάκο ὑπῆρχε ἡ σεπτή κεφαλή της Ἀγίας, ἀποκομμένη ἀπό τό ὑπόλοιπο σῶμα... Στήν κορυφή εἶχε ἕνα καρφί.... Ἐπίσης, ὑπῆρχε καί μία ἄλλη τρύπα ἀπό καρφί.

Ἦταν προφανές, ὅτι οἱ Ἀγαρηνοί ἀφοῦ βασάνισαν τήν Ἀγία, ἔμπηξαν δύο καρφιά στό κεφάλι της καί τήν ἀποκεφάλισαν.

Δύο ἀπό τούς τούρκους δύτες γνώριζαν γιά τό μαρτύριο καί ὅτι ἔρριψαν τήν Ἀγία στήν θάλασσα, ἀλλά φοβόταν νά μιλήσουν προηγουμένως.

Ὁ πλοίαρχος τότε μετέφερε κρυφά τήν τιμία Κάρα της Ἀγίας Ἑλένης στόν Ἱερό Ναό τῆς Παναγίας στήν Σινώπη, τό δέ σεπτό Σκῆνωμά της ἐπιβίβασε σέ ἄλλο πλοῖο, τό ὁποῖο ἔφευγε μέ Ἑλληνας γιά τήν Ρωσία.

Στό σημείο τῆς θαλάσσης πού βυθίστηκε τό ἱερό Λείψανο, ἐξῆλθε ὡς πίδακας γλυκύ νερό καί ἀπό τότε ἡ περιοχή αὐτή ὀνομάστηκε «Ἁγιάσματα».

Δία τῆς ταμίας Κάρας τῆς Ἁγίας Νεομάρτυρος καί Παρθενομάρτυρος Ἑλένης ἐγίνοντο πολλά θαύματα στήν Σινώπη.

Ἰδιαίτερα, ὅσοι ὑπέφεραν ἀπό πονοκεφάλους, καλοῦσαν τόν Ἱερέα, ὁ ὁποῖος ἔφερνε τήν ἁγία Κάρα, ἔψαλλε τήν Παράκληση, ἔκανε Ἁγιασμό καί θεραπεύονταν ὁ πονοκέφαλος.

Ὁ πρόεδρος Καφαρόπουλος Χρῆστος, κατά τήν ἀνταλλαγή τῶν πληθυσμῶν πρὶν ἀπό τό 1924, ἔφερε τήν τιμία Κάρα τῆς Ἁγίας Ἑλένης καί ἐναπέθεσε αὐτήν στόν Ἱερό Ναό τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Μαρίνης στήν Ἄνω Τούμπα Θεσσαλονίκης. Ἐκεῖ φυλάσσεται μέχρι σήμερα εὐωδιάζουσα καί θαυματουργοῦσα, πρὸς δόξαν τοῦ ἐν Ἁγίοις δοξαζομένου Κυρίου καί Θεοῦ ἡμῶν.

Αὐτό εἶναι, εὐσεβεῖς Χριστιανοί, τό θαυμάσιο μαρτύριο τῆς δεκαπεντάχρονης Παρθενομάρτυρος Ἑλένης. Αὐτή προτίμησε τό μαρτύριο, παρά νά μολύνει μέ τίς ἀσελεγεῖς ὀρέξεις τήν καθαρότητα τοῦ σώματος καί τῆς ψυχῆς. Γίνεται ἔτσι ὑπόδειγμα ἀγνότητας σήμερα σέ μία ἐποχή, πού τό ὑψηλό αὐτό ἰδανικό περιφρονεῖται καί συκοφαντεῖται, ἐνῶ κάθε ἄσεμνο καί ἀνήθικο, προβάλλεται μέ ὅλα τά μέσα, καί ὁ διάβολος μέ τά ὄργανά του προσπαθεῖ νά διαφθείρει τούς ἐφήβους καί τούς νέους.

Ἡ ἁγία Παρθενομάρτυς Ἑλένη ἔρχεται νά ὑποδείξει σέ κάθε ἔφηβο καί σέ κάθε νέο ὅτι, γιά τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, εἶναι προτιμώτερο νά μαρτυρήσει κανεῖς, διὰ τῶν πλέον φρικτῶν μαρτυρίων, παρά νά παραδώσει τήν ἀγνότητά του στόν διάβολο. Γι' αὐτό ἡ Ἁγία σπεύδει σέ βοήθεια κάθε ἐφήβου καί κάθε νέου, πού θέλει νά πολεμᾷ τίς σαρκικές ἐπιθυμίες καί τούς ἀμαρτωλούς λογισμούς, πού θέλει νά διατηρήσει τό σῶμα καί τήν ψυχή του καθαρά καί ἀγνά σαν μέλη τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ.

Στούς ἀγωνιζόμενους παίδας, ἐφήβους καί νέους ἀφιερώνουμε αὐτό τό τευχίδιο, μέ τήν ἐλπίδα ὅτι θά παραδειγματισθοῦν ἀπό τήν Ἁγία καί θά προστρέχουν στήν βοήθειά της.

Ἀπό τό περιοδικό «Εὐροκλύδων» τεῦχος 66, Δεκέμβριος 2012

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΕΠΙΣΚΟΠΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΣΙΑΤΙΣΤΑΣ
ΤΗΛ. 2465021472 ΦΑΞ 2465023133
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: ΙΕΡΕΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ